

DANSK

2/August 1991

MEDLEMSBLAD FOR DANSKLÆRERFORENINGENS FOLKESKOLEFRAKTION

Tema:
Dansk på mellemtrinnet
Kæredansk

Drømmetime med 2. a

En sejr til livsglæden

af Erik Lyhne

Arbejdet med musicalen *Drømmetime* i 2. a på Gammelgårdsskolen i Åbyhøj ved Århus begyndte en grå januardag i 1991 inden landet blev dækket af sne.

Klassen havde rykket to uger ud af kalenderen og omlagt al undervisning.

Klassen har to faste lærere Mette Egesberg og Gunner Koefoed, der læser alle fag. Sammen med dem var vi to forældre, Bente Gissel og Erik Lyhne, der tilbød vores assistance med at lave en musical med klassen.

Musicalen skulle tage sit udgangspunkt i børnenes egen verden, og derigennem deres egen måde at tænke, opleve og fantasere på.

Inden vi startede, havde børnene og klasseklæreren lagt sig fast på et emne, nemlig *vores drømme*. Det kunne både være drømme om natten og dagdrømmeri, – hvad vil jeg gerne være og hvad kunne jeg ønske mig.

Ud fra dette emne, tegnede alle børnene hver en tegning som blev hængt op på klassens opslagstavle.

Hvad den ellers skulle handle om, og hvordan arbejdet skulle forløbe vidste vi ikke noget om. Det eneste, der lå klart var, at alle fag skulle indgå, og at lærerne skulle være tilstede, når de kunne (dvs. deres egne timer+evt. fritimer). Vi som forældre skulle være der, når vi havde tid.

Det var børnene selv der skulle lave musicalen, og den skulle leges, spilles og improviseres frem. Vi voksne skulle være behjælpelige som iscenesættere og koordinatører.

Musicalen starter

Den første arbejdsdag startede vi med at varme op. Vi sang nogle sange og legede nogle lege.

Vi havde taget en masse rytmeinstrumenter og bongotrommer med op i klassen. Instrumenterne fik lov til at stå fremme under hele forløbet.

Chili foto

Efter opvarmningen fortalte hvert barn om sin tegning, og om de drømme de havde formidlet på papiret.

Her var alle mulige forskellige drømme. En drømte om at være på Hawaii, en drømte om at være prinsesse, en drømte om at være balletdanser, en havde drømt om spøgelse, en ville gerne være sportsstjerne, en havde været ved at drukne osv.

Ud fra disse fortællinger begyndte vi at sætte nogle af børnenes drømme i scene. Vi snakkede om, hvad der skulle være med, og vores første scene tog udgangspunkt i drømmen om sol og sommer på Hawaii.

Vi lavede sammen en dans, hvor vi arbejdede med puls og periode og satte forskellige lyde og bevægelser på. I løbet af meget kort tid var hovedformen og koreografien til dansen lavet, og vi øvede den til alle kunne den.

Ud fra dette arbejde fik vi en idé.

Scenerne i musicalen skulle bygges op omkring et skolebord, hvor børnene to og to på skift skulle snakke om deres drømme. Dette skulle ske ud fra deres tegninger.

Herefter skulle de andre børn spille/visualisere drømme-
ne.

Dette førte over i en opbygning af Hawaii-scenen, hvor to børn sad og snakkede om det kedelige danske vintervej uden sne. De drømte om at ligge ved stranden i varmen og drikke Coca Cola og spise kokos-nødder. Herefter skulle de andre børn så vise, hvordan det foregik på Hawaii. Her kommer der masser af farvestrålende kostumer på, mange flere danse, flotte fyre der lå på stranden og slikkede solskin og en Hawaii-sang.

Herefter gik vi over til en anden af børnenes drømme, nemlig drømmen om at være balletdanser.

Børnene viste hvordan de kunne danse og nogle af pigerne kunne gå i spagat, så det var en effekt vi også kunne bruge.

Vi improviserede os frem og fik lavet en sang:

SÅ SVÆVER VI

(Tekst /musik: 2. a og Erik Lyhne)

Stille og roligt

Amaj Dmaj
Så svæ-ver vi, så svæ-ver vi der-ud-af. Så
Amaj Dmaj
vi kan dre je - e rundt. Vi kan

En stille sang der understøttede børnenes bevægelser og dans.

Som det fremgår gik denne scene ud på, først at svæve rundt og derefter dreje rundt. I første omgang var alle børnene med til dansen, men sidenhen blev denne scene bearbejdet således, at der også kom orkester på (percussion) og 4 prinsesser med. Efter dette snakkede vi om de øvrige scener, vi kunne tænke os at arbejde videre med.

Dette var den første arbejdsdag fuld af en utrolig god energi fra børnene, der bare var 100% med.

Den anden dag startede med repetition af, hvad vi havde lavet dagen før. Undervejs i dette arbejde, kom der selvfølgelig gode ideer til, hvordan man kunne ændre, lave bedre, stramme op og bygge til. Alle ideerne blev prøvet af, og holdt de, blev de husket.

Herefter gik vi videre med at udvikle flere scener.

Drengene havde i deres drømme talt meget om at være sportsstjerner, især Morten Frost, som de lige havde set i TV til danmarksmesterskaberne, og boksning havde deres interesse.

Vi prøvede at lave en sportsscene, hvor drengene løb rundt med badminton-ketsjere, men den fungerede ikke særlig godt. Så prøvede vi at lave en sang om badminton, og i fællesskab fik vi lavet en tekst, der handlede om drømmene om at have en hård og sikker hånd, men at man bare stod der og havde en slatten hånd.

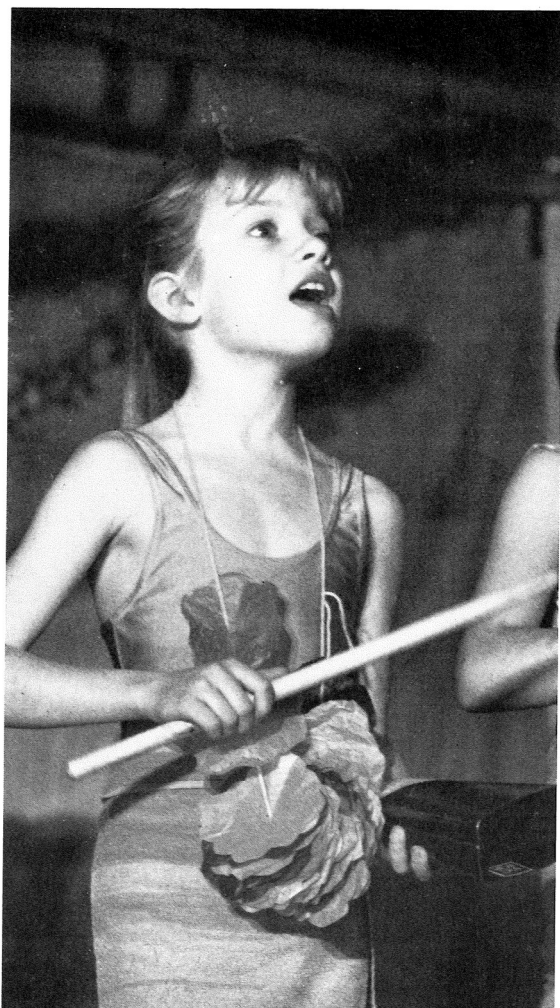
Musikken var en rock-rundgang, der gik lige ind hos børnene.

Herefter øvede vi os i slow-motion boksning og slow-motion badminton. Så opgav vi at arbejde mere med denne scene, men børnene skulle derhjemme tænke på, hvordan scenen kunne laves bedre.

Herefter fik vi i fællesskab lavet en Hawaii-sang, som vi sang og spillede i en hel time. Det var sådan at taget var ved at løfte sig på skolen, og læreren i klasselokalet ved siden af sagde, at det da lød som om vi havde det sjovt.

Dette var et af højdepunkterne i forløbet.

Den tredje dag gik med at repetere hvad vi havde lavet før, øve sangene og spille musikken.

Chili foto

Herefter gik vi ned i skolens dramasal således, at børnene kunne se scenen og lokaliteterne. Vi havde rigget op til sort teater, og ville vise børnene effekterne i denne form for teater.

I det sorte teater ville vi lave to scener. En med uhyggelige drømme – spøgelser, uhyrer, flagermus og slanger og en med dejlige drømme – sommerfugle, blomster og farver.

På scenen prøvede vi også at spille vores scener igen.

På tre dage havde vi faktisk skelettet til vores musical *Drømmetime*. Der var skitser til alle scenerne, og vi havde lavet fem sange. Tilbage i processen stod det store arbejde med kulisser, kostumer og finpudsning af alle vores ideer. Vi troede dog så meget på projektet, at alle børnehaverne i området, skolens mindste klasser (0-4 klasse) og alle forældre og familie blev inviteret til at se musicalen.

I de følgende dage blev der arbejdet med at male kulisser på scenen, lave figurer til det sorte teater, lave kostumer til scenerne samt at øve og finpudse scenerne.

Det hele summede af gå på mod og livsglæde.

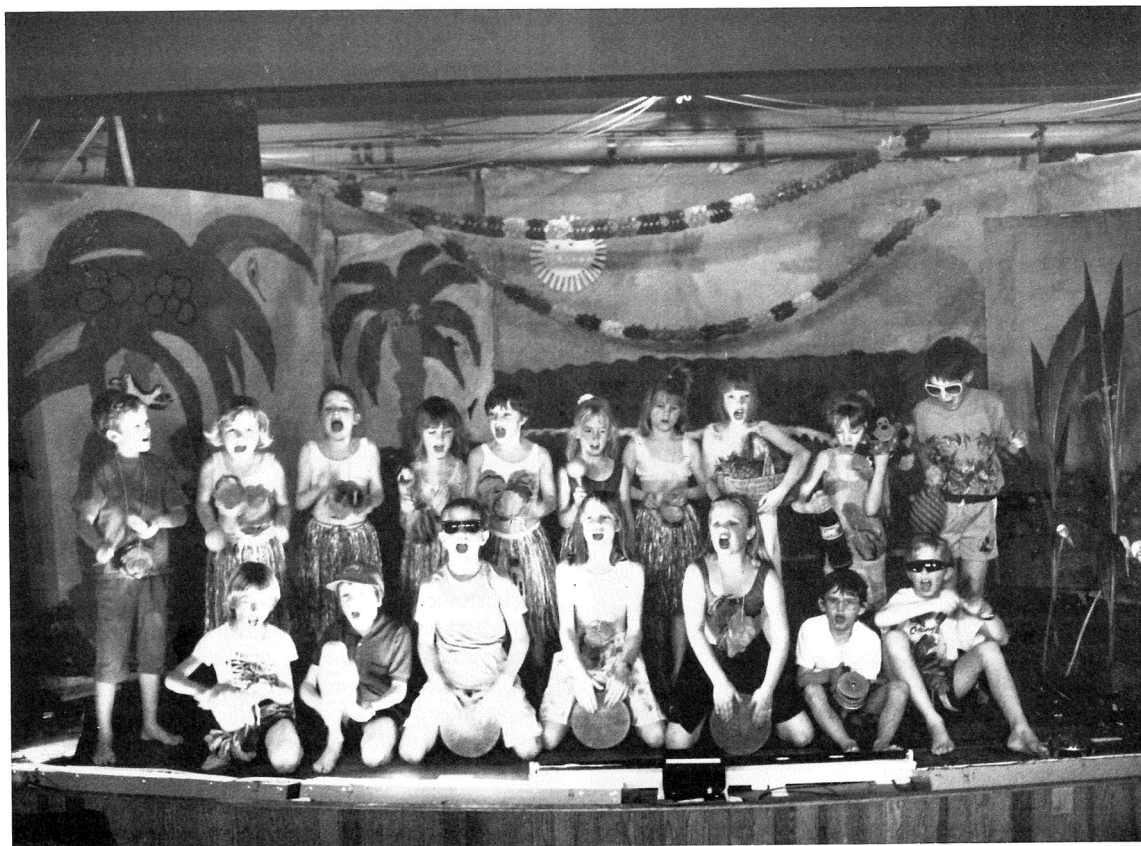
Hver dag sluttede vi af med at synge og spille alle vores sange.

Tirsdag i den anden uge prøvede vi hele musicalen med kostumer på.

Onsdag kom TV 2 og optog to af scenerne og interviewede mange af børnene om deres drømme til et indslag i den østjyske TV-avis.

Selve musicalen var nu færdig, og vi holdt generalprøve torsdag middag, hvor mange af børnehavebørnene i området kom. Lige forinden havde vi dog knoklet med at male de sidste kulisser og lave en stor indgangsportal, hvorpå der stod *Drømmetime*. Om aftenen spillede vi for forældre og familie. Det var den forestilling børnene var mest nervøse for, men til gengæld også den forestilling, hvor de gav sig mest.

Om fredagen spillede vi for ca. 300 skoleelever, og det gik også godt, selvom børnene nu var blevet lidt mere »professionelle«.

»Drømmetime«, børnemusical på Gammelgårdsskolen, Åbyhøj.

Chili foto

Sidegevinsten

Selve arbejdet med musicalen var fyldt med energi fra børnenes side, og der var ikke en eneste fraværsdag i hele forløbet.

Vi spillede, sang og dansede både i arbejdet med forestillingen, men også i pauserne og når der ikke lige var noget at lave, hang børnene på gelænderne og sang af hjertens lyst, eller flokkedes om keyboardet og prøvede alle de specielle lyde af, eller rendte rundt i dramasalene og legede fangeleg med masser af udråb til hinanden, eller lege »hop og spring«, eller stod og fandt på dansetrin med udråb til eller fik alle forældrene til at skråle med på alle sangene bagefter, eller ...

På skolens gange kommenterede de andre elever også musicalen, og fremhævede de gode scener.

Nogle af de fagligt og socialt svage børn fik styrket deres selvtillid gennem forløbet, fordi de fik nogle centrale opgaver i musicalen. Hvis man ikke er en ørn til matematik eller hvis læsning ikke lige er det man er bedst til, kan det jo være man er eminent til at slå på tromme, dygtig til at danse, god til at synge eller har en dejlig udstråling på en scene. Ved at give børnene muligheder for at bruge og vise andre sider af sig selv, kan man styrke deres selvtillid og give dem en mulighed for at stå stærkere i sammenhænge hvor de før følte sig svage.

Efter min mening var selve forestillingen ikke det vigtigste, alle udenomsaktiviteterne i pauserne og efter musicalen var guld værd, og en sådan proces skaber et utroligt sammenhold i en klasse.

Bagefter

Efter at arbejdet med musicalen var slut, vendte klassen tilbage til den daglige undervisning. Her er musicalen blevet efterbearbejdet. Alle børnene har f.eks. skrevet en lille historie om de drømme, der dannede udgangspunkt for musicalen. Der er tegnet tegninger fra hele processen og det hele er sammen med billeder sat ind i en stor mappe om *Drømmetime*.

Her i skrivende stund – næsten to mdr. efter at musica-

Chili foto

Chili foto

len blev opført var jeg lige oppe i klassen for at se deres fine mappe om musicalen. Vi benyttede lige lejligheden til at genopfriske sangene, og magien var tilbage. Børnene kunne næsten alle replikkerne endnu og sangene blev sunget for fuld udblæsning.

Efterord

Jeg ved godt, at mange skolelærere er pressede i deres hverdag, og at nedskæringerne står for døren mange steder. Jeg tror dog det er vigtigt, at man på trods nogen gange investerer tid og energi i at lave noget anderledes og bryde nogle af de rammer man til dagligt arbejder under. Man får på den måde nogle hele arbejdsprocesser, hvor børnene både får frit råderum og arbejder koncentreret med et emne.

Erik Lyhne er medforfatter til bl.a. *Spil Op – om børn og musik og bevægelse*, der bl.a. handler om børns musikalske og motoriske udvikling og *Den Rytmske Børnesangbog*, der indeholder en række sange lavet af for og med børn. Begge bøger er udgivet på forlaget Lyren, Haslevej 21, 8230 Åbyhøj. 86 15 80 30.

